

מסורת הש"ס

(א) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(ב) וְתוֹסֵפֶת מִיָּד הִשָּׁה
(ג) כִּי כֵן: וְנִגְדֵרְךָ קִי
(ד) קִדְּשִׁי פֶנִי: וְשֵׁן לֵה
(ה) וְנִחֲסִים לֵךְ: וְשֵׁן לֵה
(ו) עֲשֵׂה: וְשֵׁן לֵה
(ז) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(ח) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(ט) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(י) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יא) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יב) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יג) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יד) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(טו) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(טז) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יז) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יח) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(יט) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כ) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כא) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כב) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כג) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כד) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כה) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כו) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כז) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כח) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(כט) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה
(ל) וְנִחֲסִים מִיָּד עֲשֵׂה

תורה אור השלם

1. ונתן הכהן מן הדם
על קרנות מזבח קטרת
הקמים לפני יי אשר
באתה מועד ואת כל דם
הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח
המזבח מועד: ויכיר א ז

2. כי נפש הבשר כהם
הוא ואני נתחיו לכם על
המזבח לכפר על
נפשתיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר:

ויכיר ז יא

גליון הש"ס

תוספות ד"ה הסבר
מחברו השמות
לא על פי דאס ובה לא
יכתיב לבין דאס הך
מחברו לשון איך הך
ש"ק ובעלמא מחבר
מחבר ואין דאס לבין
מחבר לבין מחבר הך
אלא לא בשל הפסח וכן
החבר שמה מחבר
החבר השם אלל לא
לשמות שמה אלל הך
השמות הן מחבר
בין ואם מחבר לשמות
שמה מחבר לשמות

רבינו חננאל

[illegible]

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

עולה גופה מנלן. שמתן דמה במקום שיש תחתיו יסוד למעטיו מורה לדרוש חוץ מאמה למורה אלל כפון וזמנה לדרוש אלל מערב דהכי תנן במדות פ"ג מ"ח (א) אוכל במורה אמה אחת ובדרוש אמה אחת: אל סוד מוצה העולה. גבי חטאת (נשיא) כחיי ולקח הכהן מדם

ההסמכה באצבעו ונתן על קרנות
מוצח העולה ואת דמו ישך אל יסוד
מוצח העולה וה"ל למיכתב אל יסוד
המוצח למה לי דכתיב מוצח העולה
אלא הי' קאמר אל יסוד מוצח
ומעשה העולה: **עלגנים**. מפני
שנמצא להיות אחרונה: **והא לא**
נתיב דלאו הכי. דמזהו שלש כחות:
זרזין נפשיהו. להיות זו הרקשונים:

וְלֹא כִרְאוֹן רַבִּי אֱלִיעִזֵּר. דְּלֹא
עָלְמָא גְבִי מַכְבֵּד דְּהֵיִינוּ דְּוִימָא
דְּהֵדָּה אִיכָא חַיִּיב מַעֲטָא הַלֵּךְ
וּמַקְדֵּשׁ כַּשְׁכֵּר נִשְׁפָּא לֹאֲרֵךְ גְּבוּהָ
מִסּוּר: הַחֹלֵב. מוֹשֵׁן הַחֲלֵב מִן
בְּהֵמָה: מַחֲבֵן. מַעֲמִיד הַחֲלֵב
וְנִשְׁפָּא מִמֶּנּוּ חֲבִיץ שְׁקוּרִין מְטוּיִשׁ:
וְאֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד. מַכְבֵּד וּמִרְבֵּן
יִרְדֵּה אֲבֵל מֵאִירֵךְ לֹא קֶאֱמֵר דְּמִלּוּדָת
זֶה מִלְּבָבָה יִנְיֵוּה דְּרַמְאֲרִין צִפְרָה
הַמְּחַנְיָעִים וְרַבִּי אֱלִיעִזֵּר מֵשׁוּם הֵכִי
מִחֲבִיץ חֹלֵב מֵשׁוּם מִפְּרָק מִגְּבֵן מֵשׁוּם
וְיוֹנֵה מִחֲבֵן מֵשׁוּם בּוֹרֵר בְּהִמְחָנִיעַ
מִרְבֵּן וּמַכְבֵּד מִפְּרָשׁ הָעַם מֵשׁוּם
שְׁטוּיִין גּוּמֹת: וְרֹדֵף. מִדְּמַחֲבִי

שמואל א' יד) ויטבול אותה ביער
 ידבש: רב אמי אחר. לעולם רבנן
 ואחרים בעלמא גמי שבות הוא ומתני'
 רבנן תמן דלאר שנות שאליה לריבה
 לא היתירי במקדש: שאם נשפך דמו
 ויל אחד מן. לאחר ולא מורק ממנו
 ומצוח: מתוך כוס זה משכירי.
 וסרי מעורב בו היה הנשפך: שאל
 לא נתקבל בכלי. אותו שאתה רואה
 והסכיר שאל לא נתקבל בכלי ותו
 לא היתירי ליה וריקה דתמן נשפך
 ויטבול צומה בה רהפא ויאספו
 ויטבול צומה בה פרק שני (דף ט.)
 וף אני לא אחרסי. שיועיל אלא
 שנתקבל בכלי: ומא ידע. רבי
 יהודה אם נתקבל בכלי יספך חשא
 בעלמא הוא אחרש שאם יספך דמו
 וילתקומו פסיקי תאח הרי מיתקמי

היבטי שמה לא נתקבל: כהנים וריון
 יצילנה. ליטא אחריה שמה לא נתק
 בוצר ונמנמא וורק דס פקול אף אי לי
 יודיעי ששפס שס דמיס נתקבל
 דלמ דלמ נתקבל כיון דס התמתי
 עקר: אי וריון סן. היי נשפין הא זר
 ומממרים לרין ולקרן ולורק מיתשי
 ול פסחם הרבה מערר כו ואי נש
 מעטו ולי חוסי זוריק שרר דמי
 דקסיס: באורם. בלא ולא כרת דמתי
 הוא וגו' עד כל אוכליו יכרת יא ד
 נתקבת כריות ור: מפסי טעמא ח
 וזו לזס התמתי: לענין כפרו

ותועיל זריקה לאותו שנשפך אחר שנה
וכמה דוכתי דדוקא אם עלו נדיעבד
התקבל פריך אבל דם התמליח כמים
מנעיל ליה צרוב לא פריך מדם הרא

וְקָבַל וּנְרָאָה לִרְ"י דְּהָבִי פִי' שֶׁ
לֹא יִרְדּוּ וְקָאָמַר אִף אֲנִי לֹא אֵמַר
בְּעֵלְמָא חֲסִיד כִּיּוֹן דְּאִינוּ רָאִי
וְיִי לְהִתְקַבֵּל וְנִשְׁפָּךְ דְּעוֹלָיִן אִין

העולה גופה מנלן אמר קרא 'אל יסוד מנחם
העולה אלמא עולה טעונה יסוד: יצתה כת
ראשונה וכו': תנא ^יהיא נקראת כת עצלנית
היה לא סגי דלאו הכי מאי הוי להו למעקב
אפ"ה איבעי להו לזרוזי נפשיהו כדתינ"י רבי
אזמור אי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסי
אשרי מי שאומנתו בסם אוי לו מי שאומנתו
בבורסי ואי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא
נקבות אשרי מי שבני זכרים אוי לו מי שבני
נקבות: כמעשהו בחול וכו': שלא ברצון
בזמן אמר רב חסדא שלא ברצון רבי אליעזר
דאי רבנן הא אמרי שבות הוא ואין שבות
במקדש מאי היא דתינ"י אחד 'החולב
והחמץ' והמנבן כגורנות המכבד והמריב
והרודה חלות דבש שונג בשבת חייב
למאן הוה ר' יוסף מר לרבה את הארבעים

[illegible]

דער דעלמא וואר"י דנטעט
לרבי אליעזר דעלמא אקסורד
אטו ריכוד דעלמא דמא ש
(דף קכ:) אכל לרבען דאסלילי
שנות ב' האי במקום כיון דה
בהלכות גדולות דריכוד מות
האידעא קיימא לן רבי שמע
דא מו"ז עפר ממקומו אס
ועד בפרק כל הכלים ושמע
אף מכבודא על שמרה
רבי (אליעזר) ב' שמע ד
ואף על גב דריבון שרי ל
זיה גומות יוזר מריבין:
ולא מוטייל וזיהא משום דנטע

ו. לירכא למיחש לשמא לא
בגלי כל' זה שמה שוא
מזרחי למלכות אלמ ממקו
והו' אל משום דמיערב סכו
אל פירי לה' בספא דהשון
הן וידעי' אבז וריוואסיו.
דריה: והלא דס ספמית.
דס ש' אחד כולו בטל
הספמית. ש' חולין ג'
נ' נשכ ל' צער דמו גנפוס
הספמית שאני דס הגש
לחון מחיב גדם וימיתיר
שאיט ראו חקיקה:
דס

וְגֵרָאָה לְרִי' דְּהָכִי פִי' שְׂמָא לֹא נִתְקַבֵּל כְּבָלִי וְאִסּוּר הָלֵה
וְקִאֲמַר חָף אִי לֹא אִתְרַמֵּי אֲלֵה נִתְקַבֵּל דְּסַמְיָן אֲזֵי
חֲשִׁיב בִּיּוֹן דְּלִיּוֹן רָחֵי לְכִסּוּי אִיּוֹן אִסּוּרִי הִלְעוּלִי
נִתְקַבֵּל וְשִׁפְךְ דְּעוּלִין אִין מַנְטְלִין וְהָ אִתּוּ וְהָ אִפִּי' לְרַנְגִין
וְהָ אִסּוּר בִּסְתָר, וְאִפִּילוּ חִבִּי לְעִיּוֹן
שְׂמִינִשׁ וְהָ אִסּוּר בְּרִיּוֹת הָאֵלִי.

מה.

נב א מ"י פ"ח מהל'
 שנת הלסה ז'
 נג ב שס הלסה ז'
 נד ג מ"י פ"ד מהל'
 שנת הלסה ג ו סמג
 נה ז סה טו"ש"ע א"ח סי'
 שח סע"ק יג וסימן של
 סע"ק א ב:
 נה ד מ"י פ"ו מהל'
 מלכות ו מקורות
 הלסה ד:

לעז רש"י

מטונג"ש. גוישים (של חלב חמוץ).

מוסף רש"י

בלא בסם. מיזר נשמים
המחבץ. והמחבץ.
המחבץ. החלג נקיה,
ולני מחנך עושה כחן לני
גמי וטמן הקפי מחכו ומי
החלג שכן נסיוני טטפין.
ולעיון איומן אנקיד"ש
שבת צה"ל. המחבץ. את
הנים. והמחבץ. נמים
להכין את האנק שלא

[illegible]

לכפרה, דכתיב גופש יכפר,